

Beleidsplan is leidraad

25 jaar studentensqu

Uiteraard is squash niet de grootste studentensport in Groningen en kan het qua aantal beoefenaren niet tippen aan volkssporten als tennis en voetbal. Toch is squash populair. Veel studenten komen er voor het eerst mee in aanraking bij de Sport-Informatie-Markt, vinden het wel een leuke en aansprekende sport, proberen het een keer en zijn verkocht. Bovendien is het lidmaatschap van Squadraat relatief goedkoop. Naast het verplichte lidmaatschap van de overkoepelende organisatie ACLO, is een Squadraat lidmaatschap overigens niet verplicht. Je kunt ook gewoon 'los' een baan huren. Net als in een commercieel centrum. Van de ongeveer 17.500 bij de ACLO aangesloten HBO- en Universitaire studenten zijn er ongeveer 150 lid van Squadraat. De vier banen puilen dan ook overdag én 's avonds, uit.

Beleidsplan

Squadraat bloeit. In de avonduren, wanneer de vereniging vrijwel alle banen heeft geclaimd, zijn 11 trainingsgroepen actief die met gemiddeld 8 mensen op de vier beschikbare banen een uur les krijgen. De hoogste groepen krijgen zelfs nog een half uurtje langer training. Daarvoor zijn momenteel vijf trainers actief. Daarnaast zijn een aantal leden actief in de interne-, SBN- en/of Euregio competitie en worden er Toss-avonden en een jaarlijks squashweekend georganiseerd. Een hechte groep fanatieke squashers dus, die allemaal op hun eigen niveau beter willen worden. Zoals HBO+ studenten betaamd, ligt er overigens een heus beleidsplan ten grondslag aan de vereniging. Het bestuur, dat jaarlijks wordt vernieuwd om op die manier zoveel mogelijk studenten de kans te bieden om hiermee bestuurs-

ervaring op te doen, geeft jaarlijks vorm aan dit plan, maakt haar begroting en presenteert het aan haar leden op de Algemene Ledenvergadering. Centraal in het huidige plan staat de gewenste uitbreiding met 4 nieuwbouwbanen. De wachtlijst van de vereniging, en dan met name voor de avondtrainingen, loopt alsmaar op. Tegelijkertijd willen ook de 'ungebonden' squashers, die dus geen lid zijn van Squadraat maar wel af en toe een balletje willen slaan, meer uren beschikbaar hebben. Nieuwbouw lijkt dus nodig en na uitbreiding elders op het sportcomplex is squash nu aan de beurt. Het bestuur fungeert als klankbordgroep om de wensen in te brengen die er onder de leden leven. Andere speerpunten in het beleidsplan zijn sponsorwerving en het verder professionaliseren van de website, waardoor ook aan- en afmeldingen voor trainingen, uitslagen >

Squash in Groningen

Meerjarenbeleidsplan G.S.S.V. Squadraat 2009-2014

In de serie SquashSpots bezoekt SquashLife naast commerciële centra uiteraard ook regelmatig één van de nog schaarse squashverenigingen in ons land. Na ondermeer Victoria en Kampong in dit nummer aandacht voor G.S.S.V. Squadraat. De zesde en tevens grootste en oudste studentenvereniging van ons land, verder kunnen studenten nog squashen bij Boosters (Nijmegen), Tick in de Nick (Rotterdam), Quatsh (Eindhoven), Lancelot (Tilburg) en Beat It (Utrecht). En zoals het bij een vereniging hoort, gaan we om tafel met echte bestuurders. Marijse Pol (voorzitter), Krijn Lenferink (commissaris intern) en Bram Kroonenberghs (penningmeester) praten me bij. Lisette Jansma (secretaris) en Jaap van der Minne (commissaris extern) hadden studieverplichtingen.

> en standen online geregeld kunnen worden. En uiteraard was er dit jaar het Lustrum ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan.

Drukke agenda's

Leuk zo'n vereniging, maar het betekent wel dat de bestuurders zeker 10 tot 15 uur per week kwijt zijn aan het beantwoorden van de mail, intern overleg, ledenadministratie, sponsorwerving en het organiseren van verenigingsactivitei-

ten. Tijd die ze zonder morren overhebben voor hun vereniging. De bestuursleden worden bij hun werkzaamheden overigens door de overige leden ondersteunt, die zich hebben verzameld in een onuitputtelijke lijst van commissies. Naast de zeg maar normale commissies springen vooral de 'Borrelcommissie' en de 'Squadroddelscommissie' in het oog. Overigens blijken vooral de nieuwe leden wat moeilijker te motiveren om een bijdrage aan de verenigingsactiviteiten te leveren. Een extra uitdaging voor het bestuur.

Wie squasht?

Van de oververtegenwoordiging van exacte beroepen, die je in de totale squashpopulatie in Nederland ziet, is in Groningen geen sprake. Het lijkt of bewegingswetenschappen en psychologie relatief veel squashers aandragen, maar verder is het een representatieve afspiegeling van alle opleidingen. De mannen zijn met ongeveer 70%

in de meerderheid wat aansluit op de landelijke cijfers.

Hoe leeft het?

En, wie is er dit jaar Europees kampioen geworden? De bestuurders kijken me vragend aan, vaag gaat er een belletje rinkelen. Wij? Niet anders dus dan bij een gemiddeld commercieel squashcentrum, waar de prestaties van onze squashhelden, helaas, niet top of mind zit. Ze proberen nog wat punten te scoren door te melden dat de clinic van Tommy Berden en Gilly Lane enthousiast ontvangen was en dat ze vorig jaar met een afvaardiging van Squadraat het World Open in Amsterdam hebben bezocht. Te laat. Of het erg is? Op zich niet. Zo lang er dagelijks zoveel mensen van squash genieten, heeft de sport haar functie. En het bestuur dus ook!

EEN TERUGBLIK VAN ... HARALD POL 1985-1987

Met een Lustrumweekend is begin mei het 25-jarig bestaan van G.S.S.V. Squadraat gevierd. Met een quiz, toernooi, BBQ, feest en ontbijt zat het weekend van vrijdag tot zondag stampvol met activiteiten (en bier). Harald Pol, een van de oprichters, blikte in zijn speech terug op de jaren 1985-1987, de eerste jaren van de vereniging. Enkele passages:

'Squadraat was sinds het vorige lustrum, waar ik nog heb deelgenomen aan een lustrumtoernooi, alweer enige tijd uit mijn geheugen verdwenen. Dat lustrumtoernooi heb ik overigens met gemengde gevoelens meegedaan: niet alleen bleek ik zelf een stuk minder snel te zijn geworden, maar ook de rackets zijn in de loop der jaren een stuk groter en lichter geworden dan het exemplaar dat ik in mijn tas had. Nu vijf jaar later stond Squadraat opeens opnieuw in mijn schijnwerpers. Door Erik (Oude Steenhof, red) werd mij geadviseerd om eens naar de site te gaan en dat heb ik gedaan. Mijn verrassing sloeg om in verbazing: hier presenteerde zich een hele professionele en actieve club met dito uitstraling. En inmiddels de grootste squashvereniging van Nederland. Wie had dat kunnen denken toen wij ruim 25 jaar geleden in de rokerige kantine van Sporthal Lewenborg besloten dat er toch nodig een studenten-squashvereniging moest komen?'

'Roelof Cnossen (mede-oprichter, red.) en ik squashten regelmatig in Lewenborg en waren lid van de squashvereniging aldaar. De

belangrijkste reden om elke keer dat hele eind naar Lewenborg te rijden was dat de zaalhuur daar nog een beetje betaalbaar was. Daarvoor moesten we dan wel dat hele eind fietsen, vaak door weer en wind, wat overigens wel als bijkomend voordeel had dat je wel weer redelijk nuchter was als je thuiskwam. Soms, als het risico op teveel alcoholgebruik minder groot was, werd ook nog wel eens de auto genomen: de gifgroene 2CV van Roelof of de saharagele Ford Escort van ondergetekende.'

'Het leek ons echter toch ook wel aardig om eens wat vaker met iemand anders dan met elkaar te squashen en dat het leuk zou zijn om dat dan met andere studenten (en studentes) te doen. En zo ontstond het idee voor de oprichting van Squadraat. In eerste instantie nog met een klein bestuur van drie personen: Roelof, zijn vriendin Anke en ik. Met zijn drieën hebben we bekeken wat er voor nodig was en zo zijn we van start gegaan. Het eerste jaar nog met een zeer beperkt aantal leden (15 ongeveer) en in Lewenborg op een aantal vaste uren.'

'Lewenborg had echter twee niet echt heel professionele squashzalen. De enige opening in de zaal was boven de ingang. Daar was een soort van balustrade van waaruit je de zaal in kon kijken. Deze balustrade bevond zich in de kantine. En er mocht toen nog gerookt worden... niet echt heel fris als je je longen uit je lijf moet lopen en naar adem moet happen om de laatste bal te halen. Er was wel een

alternatief in de vorm van de squashvereniging in de Stadgershal, maar die kende niet echt studentvriendelijke tarieven. De ACLO had toen nog geen squashzalen.'

'Op een avond bedachten we echter dat het toch wel leuk zou zijn om wat dichterbij de stad te zitten en in een wat meer professionele omgeving. Een snelle berekening op de achterkant van Roelofs sigarendoos maakte echter al snel duidelijk dat squashen in de Stadgershal wel erg duur zou worden. Dus praatten we met Bertus, de beheerder van de Stadgershal, en natuurlijk met Klaas-Jan van Timmeren van de ACLO. Vooral de gesprekken met de Stadgershal liepen in het begin een beetje stroef. Eigenlijk wilde men liever geen studentenkorting geven, maar uiteindelijk bleek de komst van studenten naar de Stadgershal toch een voldoende wenkend perspectief. En de ACLO juichte de komst van een nieuwe studentenvereniging alleen maar toe.' 'De verhuizing naar de Stadgershal trok meteen een aantal nieuwe leden aan. Er werden een paar echt goede spelers lid van onze club, er werd een team ingeschreven voor de competitie, er werden lessen (door Hans Müller) en diverse toernooien georganiseerd. Het bestuur werd uitgebreid naar vijf leden. Internet en email hadden we nog niet. Communicatie met de leden vond vooral plaats via de telefoon en via ons krantje. Deze werd nog door ons zelf getypt, gekopieerd en rondgebracht; dat is pas ouderwets en tijdrovend, als ik er nu zo over nadenk.'